
LITERATUUR

In deze rubriek wordt u geïnformeerd over nieuwe literatuur op het gebied van terrariumverzorging en de systematiek van slangen. Ook kan, op speciaal verzoek, af en toe een literatuuropgave geplaatst worden over de determinatie van de slangen van een bepaald land, of van een systematische groep. Tips voor nieuwe literatuur en boekbesprekingen ingezonden door lezers zijn van harte welkom.

Redacteur: Jan Cor Jacobs, Tesselschadestr. 6, 3521 XV Utrecht, tel. 030- 935432.

The Speckled Kingsnake: *Lampropeltis getulus holbrooki*; Kevin Hingley.

The Herptile, 1986, Vol. 11 (4): 140-141.

Een vrouwtje van 90 cm werd ondergebracht in een terrarium van 75x45x45 cm. Het mannetje werd in een bakje van 35x20 cm ondergebracht. De bodembedekking bestond uit krantepapier en verder waren er enkele stukjes kurkschors aanwezig. Opvallend was, dat ze blijkbaar een voorkeur voor een relatief vochtig klimaat hadden, want beide dieren gooiden opvallend vaak hun waterbak om. Bij een kennis van de auteur had een mannetje van dezelfde soort ook al deze eigenaardige gewoonte.

De temperatuur bedroeg overdag 28°C en daalde 's nachts tot 25°C.

Op 11 juli 1986 vertoonde het mannetje tekenen van gewichtsverlies. De auteur dacht aan inwendige parasieten. Twee dagen later gaf hij het dier een muis waaraan de benodigde hoeveelheid van het medicijn "Rid Worm" was toegevoegd. Twee dagen later werd de muis uitgebraakt, zodat de auteur het

medicijn alsnog oraal toediende. Een week later werd weer een muis aangeboden. Enkele uren later lag de slang dood in het terrarium. De muis was weer uitgebraakt. Het vrouwtje at gedurende de zwangerschap goed (de auteur geeft geen nadere informatie over de paring etc!). Op 24 juni legde zij 12 eieren die bij een temperatuur van 30°C in vochtige turfaarde werden uitgebroed. Eén ei begon te rotten, de andere kwamen na 48 tot 51 dagen uit.

Snakes of the *Homalopsinae* (Serpentes: *Colubridae* from the Southern Trans-Fly, Papua New Guinea; Mark T. O'Shea.

The Herpetilę, 1986, Vol. 11 (4): 155-163.

De auteur geeft een korte beschrijving van het uiterlijk, de levenswijze en het verspreidingsgebied van *Homalopsinae*. De subfamilie *Homalopsinae* bestaat uit ongeveer tien genera met in totaal ongeveer twintig soorten waterminnende opisthogyfe slangen. Van *Cantoria annulata* vond hij zelf geen enkel exemplaar. Deze soort zou moeten voorkomen op Irian Jaya.

Enhydris polylepis werd door de auteur in de Western Province op Papua Nieuw-Guinea gevonden.

Fordonia leucobalia bleek in vele kleurvariëteiten voor te komen.

Bij de Flyrivier werd tenslotte nog een exemplaar van *Myron richardsoni* gevonden.

Die hinterasiatischen Kletternattern der Gattung *Elaphe*. Teil 6 *Elaphe hodgsoni* (Gunter, 1860); Klaus Dieter Schulz. Sauria (Berling-W.), 1986, Vol. 8 (3): 29-30.

Elaphe hodgsoni lijkt uiterlijk zeer sterk op *Elaphe longissima*, de aesculaapslang. Over *Elaphe hodgsoni* is tot nu toe weinig bekend. De dieren komen voor in het Himalayagebergte, waar ze nog nooit onder 1500 meter hoogte gevonden zijn.

In West-Duitsland wordt momenteel slechts één exemplaar in een terrarium verzorgd. Dr. Gruber houdt zijn dier in een onverwarmd droog terrarium dat in de buurt van een raam staat. De 180 cm lange slang wordt gevoerd met muizen. Van eind oktober tot april weigert het dier voedsel, wat waarschijnlijk te maken heeft met de dan lagere temperaturen in het terrarium.

Die hinterasiatischen Kletternattern der Gattung *Elaphe*. Teil 7: *Elaphe radiata* (Schlegel, 1837); Klaus Dieter Schulz. Sauria (Berling-W.), 1986, Vol. 8 (4): 3-6.

Elaphe radiata komt over een groot gebied in Zuidoost-Azië voor en kent dientengevolge vele variëteiten in kleur en tekening. Omdat veel dieren die geïmporteerd worden dragers van parasieten en infectieziekten zijn, vindt men deze soort slechts zelden in terraria. Heeft men echter het geluk een gezond of relatief gezond exemplaar te kopen, dan biedt deze slang in het terrarium nauwelijks problemen.

Omdat de dieren groot en schuw zijn, moet het terrarium een passende omvang hebben. De bodem dient bedekt te zijn met turf of een ander zacht materiaal om de slangen de gelegenheid te geven te graven. De relatieve luchtvochtigheid moet 80% of meer bedragen. Grote temperatuurschommelingen moeten vermeden worden.

Een succesvolle nakweek is volgens de auteur nog niemand gelukt. Schmidt slaagde er

weliswaar in 1983 in om uit een legsel van 9 eieren een jong te krijgen, maar dit dier had een oogafwijking en stierf na 10 maanden. De auteur zelf had het geluk dat hij in Thailand twee zwangere vrouwtjes kon kopen, die op 5 april 1986 respectievelijk 9 en 11 eieren legden. De eieren werden bij een temperatuur van 25-30°C overdag en 22°C 's nachts uitgebroed. De luchtvochtigheid bedroeg 95%. Uiteindelijk bleven slechts drie eieren goed. Op 30 juni 1986 kwam een ei uit. De twee overige eieren bevatten volledig ontwikkelde, maar reeds gestorven jongen. De auteur vermoedt, dat zowel bij hem als bij Schmidt de temperatuurschommelingen tijdens de incubatietijd de oorzaak van het mislukken zijn geweest. Het jong dat bij de auteur gezond en wel uit het ei kroop, moest de eerste tijd gedwangvoederd worden. Later at het zelfstandig dode naakte nestmuisjes.

Hybridisation between the Corn Snake (*Elaphe guttata*) and the Texas Rat Snake (*Elaphe obsoleta lindheimeri*); Chris Morris. *The Herptile*, 1987, Vol. 12 (2): 45-46.

In 1985 besloot de auteur zijn slangen niet in winterslaap te laten gaan en bracht hij zijn hele collectie onder in een terrarium van 1,3 x 1,5 meter. Een vrouwtje van *Elaphe guttata* en een paartje van *Elaphe obsoleta lindheimeri* moesten dit terrarium delen met één *Elaphe obsoleta quadrivittata rossalleni* en één *Python regius*. Begin juni begon de korenslang (*Elaphe guttata*) de andere slangen het hof te maken. En met succes, want ze wist het mannetje van *Elaphe obsoleta lindheimeri* te verleiden, terwijl deze in voorafgaande jaren nooit interesse had getoond in zijn vrouwelijke partner. Na de paring met *Elaphe guttata* toonde

hij nu ook interesse in zijn eigen partner. De auteur vermoedt dat de overbevolking in het terrarium hieraan debet is. De korenslang legde op 27 juli 10 eieren. Deze kwamen alle tussen 25 en 27 september uit. Alle slangetjes waren gezonde eters.

Notes on the breeding of Death Adders (*Acranthophis antarticus*); Raymond T. Hoser. The Herptile, 1987, Vol. 12 (2): 56-61.

De auteur kweekte enige tijd doodsadders (*Acranthophis antarticus*). Doodsadders baren hun jongen meestal in de late zomer (eind januari tot eind februari) na een draagtijd van zes tot negen maanden. De meeste vrouwtjes krijgen om de twee jaar jongen; De paring zelf vindt gedurende het gehele jaar plaats. Bij de jongen is de verhouding tussen de beide sexen 1:1. Rood is de dominante kleur; de enige andere mogelijke kleur is grijs en deze is recessief.

More about pelvic spurs in Australian snakes and Pygopids; Raymond T. Hoser. The Herptile, 1987, Vol. 12 (2): 65-66.

De auteur vond twee mannetjes van *Chondropython viridis* met sporen van 2-3 cm. Nog nooit had de auteur dergelijke grote sporen bij pythons aangetroffen of er in vakliteratuur over gelezen. Omdat uitstekende sporen voor pootloze reptielen bij het voortbewegen een belemmering kunnen zijn, vermoedt de auteur dat het voor *Chondropython viridis* minder noodzakelijk is om onbelemmerd te bewegen.